

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Hieronymus, Sammelhandschrift - Cod. Aug. perg. 197

Hieronymus, Sophronius Eusebius

[S.l.], [9. Jh.]

Hieronymus, Epistola CXXIV

[urn:nbn:de:bsz:31-1685](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-1685)

INCIPIT LIBER HERONIMI AD ALIUM IN QUAESTIONIBUS

DE LIBRIS PERIARCON CONTRA CATHOLICA IDEM SUNT PANDIT.

Ante annos circiter .x. scripsit pammachius ad me cuiusdam scedelic misit.
 que originis periarcon interpretata volumina continebat. immo uti
 sta. Hoc magno opere postulans. ut grecæ ueritatem seruauit licet in latinis
 & in uerisq; partem seu bene seu male dixisset ille qui scripsit. usq; interpretis parti
 cimo sed in una lingua cognoscere. Itæ ut uoluit. misitq; libros. quos cum legisset &
 horruit. & secludens sermo. ne proleto in uulgus multorum animos uulneret.
 A quodam heretico qui habens zelum sed non scdm scripturam. ad legendum sigatus ut tunc
 deus. quasi factum redderetur. Propter angustiam temporis. heretico n̄ po
 tuit suspicari qui acceperat legibros. Adhibitis notariis opus omne descripsit.
 & multo colorius quæ promiserat codicem reddidit. Eademq; temeritate. & ut
 leuius dicam ineptia. quod male subyuerat. peruersius credidit. Et quia dif
 ficile græcorum librorum & de rebus mysticis disputantibus notari possunt serua se
 compendia. Presertim qui sunt in celis que dilacerantur. ita illis confu
 sicunt omnia. & ut ordine implerisq; & sensu capiant. Quam obrem peris a
 me karissimo. ut ipsum ad te exemplar dirigam. quo & olim translatum & nul
 li alii traditum. supra dicto heretico per ueritatem editum est. Accipe igitur qd pe
 tisti. sed tunc ut scies deest tibi in eis esse quæ in plurima. & iuxta sermo
 nem dñi inter scorpiones & colubros incedendum. ut est illud. Et statim in
 primo uolumine. Xpm filium dei non natum esse sed factum. Dm patrem p̄
 naturam inuisibilem & iam a filio non uideri. Filium qui sit imago inuisibilis
 patris comparatum patri non esse ueritatem. Apud nos cū quidam omnipoten
 tis non possunt ueritatem imaginariæ ueritate uideri. ut maiestas ac magni
 tudo maioris quodammodo circum scripta sentitur in filio. Dm patrem esse
 lumini incomprehensibile. conlaudatione patris splendore esse per partem.
 qui apud nos p̄ imbecillitatem nostram magnus esse uideatur. ducit factuæ maioris

Temporibus

quoddam

+

et parvule. Unus quem mundus impleret. et magnitudine sua quodam modo in-
uisibilis sit. et ceteris que sub oculos cadat. Ponit exemplum. priori patre
posteriori filium. Honestum bonum. sed curam quendam et imaginem bonitatis.
Ut non dicatur absolute bonus. sed cum additamento pastor bonus. et ceteris
Testium dignitate et honore post patrem et filium ad se ipse. De quo
cum ignorare scilicet utrum factus sit an infactus. in posterioribus. quid sentiat
et pater sit. nihil absque solo de patre infactum esse. Confirmans filium quoque
minorem a patre. eo quod secundum ab illo sit. et spiritum sanctum in seipsum a filio. in se
quibusque vestari. Atque hoc ordine. maiorem patris similitudinem esse quam filii
et spiritus sancti. Et rursus maiorem filii similitudinem esse quam spiritus sancti. Et con-
sequenter ipsius spiritus sancti maiorem esse similitudinem ceteris que scilicet dicuntur.
Cumque ubi sunt ad rationabiles creature. et dixisset eis per negligentiam ad-
versum esse corpora dilapsa. et sic hanc addidit. Grandis negligentie atque
desidie est. Intantum unumquemque defluere atque vacuare. ut ad terra ubi sunt.
in rationabilium iumentorum possit crasso corpore conligeri. Et in con-
sequentiis. Quibus inquit modis disputationibus arbitramur sponte sua. ali-
os esse in numerum sanctorum et ministerio dei. alios ob culpam propria deseri-
monia corrumpentes. in tantam negligentiam corruisse. ut etiam in con-
terras similitudinem et vestiant. Rursumque nasci sine principio. et
ex principio finem. et ita cunctis vacuari. Ut qui nunc homo est possit in alio
mundo demon fieri. et qui demon est sine negligentia egerit. in crassiora cor-
pora vel gelur. id est homo fiat. Sicque permiscet omnia. ut de archangelo
possit diabolus fieri. et rursus diabolus in angelum revertatur. Quibus
fluctu vacent. et modis pedibus nequaquam omnino corrumpunt. subiciuntur
dispensandi et regendi atque meliora gubernandi et regendi principibus potest-
atibus. et dominis dominationibus. Et fortitan gelur hominum constabat genus
in uno aliquo et mundis. quando iuxta esaiam de terra nova fuerit. Qui ubi

non sibi in mente ut genus hominum restituerent ad pristinum statum. fient
 diabolus & angelicus & pessimi demones. Ac per uicium & cetera mentis in
 singulis mundis diuersa officia sustinentur. Ipsosque demones ac yeltoyer
 tenebrarum in alio mundo ut mundi si uoluerint ad meliora conuersi fient
 homines. & sic ad antiquum yediye principium. Itaque dum tunc p̄suppli
 cia atque tormenta que uel multo b̄yau tempore sustinuerint in hominum
 ex uicium corporis rursus uent ad angelorum fastigia. Ex quo consequen
 ti ratione monstrari omnes rationabiles creaturas & omnibus posse fieri
 non semel & subito sed frequenter. nosque & angelos futuris demones si ego
 rimas negligenter. Et rursus demones si uoluerint capere iustitiam. pubiye
 uel angelicam dignitatem. Corporales quoque substantias p̄nitius delapsuras. aut
 certe in fine omnium hoc est futura corpora q̄d nunc ab her & colum. & si quod
 aliud corpus sincerius & purius intellegi potest. Quodcum ita sit quid de ye
 surrectione sentiat perspicuum est. solem quoque & lunam & cetera cetera esse a
 nimalia. Immo quomodo nos homines ob quosdam peccata hissumus circa data
 corporibus; quae creata sunt & pingua. sic & cetera luminaria talia uel tacha. uero
 corpore esse uel tior. Omnem creaturam scdm apostolum uanitati esse subie
 ctam. & liberari in reuelatione filiorum dei. Ne quis patet & nrm esse q̄d dicimur.
 ipsius uerba ponam. In fine atque in consumatione mundi. quando uelut de quibus
 die & p̄pugulis atque ceteris; missa fuerint ad no. anime. & rationabiles creaturas
 alios eorum tacerit incedere obsequium. alios peynti uoluerit cetera prop̄ in
 dustriam. Cūque omnes libere habeant arbitrium. & sponte sua uel uir
 tutos possit capere uel uirga. illi multo imperiori conditione erunt quā nunc
 sunt. Nē meliorem factum pubiunt. qui diuersi motus & uiciorum uoluntates
 in utroque; p̄stem diuersum accipiunt factum. Id est ut & angelis homines uel
 demones. & rursus & his homines uel angelis fiant. Cumque omnia uero
 seymone tractasset. ad seymon diabolū non incapace esse iustitiam. & tunc

acceptisse corpora ut uel plus uel minus luceant. & demones ob maiora delicta

ne dū uelle cupere uisum. Ad hęc tēmū seymonelicissimo disputauit. ange-
lum sibi animā aut cetero demonē quos unius assente esse nature. sed diuersa
uoluntatū p̄magnitudine negligētie & stulticie iumbitū possit fieri. Et p̄
doloze potēcie & ignis ardore. magis eligere ut brutū animal sit. & in aquis hic
bitet ac fluctibus. & corpus ad fumore huius uel illius p̄coris. ut nob̄ non solu
quædrupedū sed & piscium corpora sint tēndice. Et ad hęc tēmū nō teme-
relur phitagonici dogmatis seus quæserit. NE TEMY YXW CIN. Post tā nefari-
dē disputationē qua lētoris animū uulnerauit. Hęc inquit iuxta nr̄m sēn-
tētiā non sint dogmatice. sed quæserita uentū ad p̄ibitū. nep̄ritus in tra altā
uidebuntur. In secundo cū libys. mundos assente innumerabiles. non iuxta ep̄i-
copos uno tempore plurimos & suis similes. Sed post altē huius mundi finem
alterius esse principium. & ante hunc nr̄m mundū aliam fuisse mundū.
Et post hunc aliam rursū futurū. & p̄ illum aliam. rursūmq; ceteris p̄
ceteris. Et ad dubitat ut hęc futurus sit mundus atq; mundo. iuxta hęc om-
ni parte consimilis. ut nulla inter se distare uideantur. An cetero nāquā
mundus alteri mundo hęc toto indistinctus & similis sit futurus. Rursūmq;
post modicū. si omnia inquit ut ipse disputationis ordo compellit sine cor-
pore uixerit. consumetur corporalis uniuersa natura. & redigetur in nih-
il. quæ aliquando ē facta de nihilo. Et tēq; tempus quo usus est iterum nōcōsa-
rius sit. Et in consequentibus. Si autē ut ratione & scripturayē auctorita-
te monstratum ē. corruptiō hęc inducitur in corruptionē. & in oīde hęc
inducitur in immortalitate. absorbetur moysi in uirtute in corruptionem.
Et sicutan. omnis natura corporea tollatur remedio. in quo sola potest moysi
operari. Et post paululum. Si hęc non sunt contraria fidei. sicutan
sine corporalib; aliquando uiuimus. Si autē. qui perfecte subiectus ē xp̄o
absq; corpore intellegitur. omnes autē subiciendi sunt xp̄o. & nos emus sine
corporib; quando ei ad p̄fectum subiecti fuerimus. Et in eode loco.

Si subiecti fuerint omnes dō. omnes deposituri sunt corpora. & tunc corpo-
 raliū p̄p̄t̄ uniuersa natura solub̄ur in nihilū. Quasi secundo necessitates
 oblectum rationabilium effecturay & rursus existens. d̄r̄ b̄im inconstans.
 & luctans animas defeliquit. Ut intellegent plenam consumatamq; vic-
 toricā. non ex propria se f̄s̄titudine. sed ex di gratia consecutor. Et idcir-
 co arbitry d̄r̄ pro uari & cetero ceterisq; diuersos mundos fieri. & elidi errores
 eorū. qui similes sui mundos esse contendunt. Et t̄p̄t̄ In p̄l̄e ergo suspitio
 nobis de sine suggeratur. equib; que uera & melior sit lex inquirat. Autē
 sine corpore quā uimus. cum subiecti x̄p̄o subiciuntur dō. & d̄r̄ subit omnia
 in omnibus. Aut quomodo x̄p̄o subiecta cum ipso x̄p̄o subiciuntur dō. & in
 unū foedus astringuntur. Ita omnis substantia fedi ḡlur in optima qualita-
 tem. & d̄r̄ solub̄ur in d̄r̄ h̄m. quod purioris simpliciorisq; nature est.
 Aut certe sp̄era illa quā supra appellauimus ΛΙΤΑ ΩΝ ΝΕΕ. & quot q̄oz
 illius circulo contingit dissoluitur in nihil. Illa uero quā ΛΩ ΝΗ Ν ipsa
 t̄n̄d̄ur & cingit. uocabitur terra bona. Nē non & cetera sp̄era que hanc ip-
 sū t̄r̄r̄am circum ambit uestiginem. & d̄r̄ c̄elum in sc̄o x̄ h̄c̄bita cū lū-
 s̄r̄uēbuntur. Cum h̄c̄ d̄r̄. nonne manifestissime ḡt̄iū sequit̄ errozes.
 & philo sophoz deleramenta. simplicitati ingerit x̄p̄ione. Et in eod̄m
 lib̄o. Restat ut in uisibilis sit d̄r̄. Sicut in uisibilis p̄ naturam est. neq; sc̄l
 uictori uisibilis erit. Et in inferiorib; nulla alia anima que ad corpus dis-
 c̄ndit humanum. purā & ḡr̄manā similitudinē signi in se prioris & p̄p̄t̄
 sit. nisi illa de qua saluator loquitur. nemo tollit animā meā a me. sed ego
 ponam eā a me ipso. Et in alio loco. Unde cum infinita curatione tratan-
 dum ē. ne f̄s̄t̄e cū anime salute fuerint consecutor. & d̄r̄ b̄xtā uicā p̄ uicē
 h̄nt anime esse desistant. Sicut enim uenit d̄r̄ atq; saluator querere & sal-
 uū facere quod perierat. & p̄ditum esse desistat. Sicut anima que perierat. &
 obcauit salutem uenit d̄r̄. cū salua facta fuit. anima esse cessat.

Illud quoque perit requirendum. Utque sicut peritum aliquando aliqui
non fuit peritum. Et tempus quando peritum non est. Sic et anima fu-
it aliquando non anima. Et forte tempus quando nequaquam anima per se
est. Et post multo de anima tractatum habet intulit. Nox id est mens cor-
poris felicitas anima. Et rursum anima instructis iustis mensis.
Quod de anima esau scrutantes. possumus in mente propter antiqua pe-
ta cum in inferiori vita esse damnatum. Et de celestibus requirendum
quod non eo tempore quo factus est mundus. solis anima uel quocumque eam ap-
paret oportet esse coepta. sed ante quam luceret illud et cordis illud corpus in tra-
vel
De lana et stellis similiter sentiamus. quod ex causis precedantibus licet in mente
compulsi sint subici uanitati obprobria struxerunt non sicut fecerunt sed ex
ris uoluntatem a quo in haec officia distributa sunt. Ignem quoque gehennae
et tormenta que fecit scriptura comminatur peccatoribus. non ponit in sim-
plicis. sed in conscientia peccatorum. quando diuinitate et potentia omnis me-
moria delictorum ante oculos nostros ponit. Et ueluti ex quibusdam seminibus in
anima delictis uniuersa uitioy seget exoritur. Et quicquid fecerimus
in uita uel turpe uel impium. omnis eorum in conspectu nostro pictura describitur.
et praesentis uoluptates mentis in dubio conscientiae puniuntur corde. et placenti-
dimis stimulis conficitur. Et ita. nisi forte corpus hoc pingue et quicquid
num caligo et tenebrae nominandi sunt. post quod consumato hoc mundo cui
necesse fuerit in alium transire mundum. rursum nascendi sumus exordia
Haec dicens. per spicuo. ΜΕΤΗΥ ΨΧΩ. cui phitragore platonisq. defendit.
Et in fine secundi uoluminis de perfectione nostra disputans intulit. Cumque in tan-
tum proficerimus ut neque quae carnes et corpora fortitan ne animo quidem
fuerimus. sed mens et sensus ad perfectum ueneris. nulloque perturbationu nu-
bilo caligatus. induebitur rationabiles intellegibilesque substantias facie
adfectionem. In libris quoque testio haec uita continetur. Sicut semel respicitur

quod ex precedens; causis aliud uis in honorem aliter in contumeliam sit
 effectum. Cur non securitatem aduenire archana. & intellegimus esse egrum
 se antiquitatis propter quod in claudis dilectis in aliter odio habitavit. antequam
 in iacob corpore sub plura caeter. & in os sui plura teneatur astrictis. Et tunc
 ut autem aliter fuerint in honore aliter in contumelia matheus causis menta
 precesserint. Et in eodem loco. Iuxta noscau ex precedens; mentis uis quod
 in honore fuit fabricatum. si non dignum uocabulo suo opus fecerit. in alio feto
 fide uis contumelie. Et rursum. Uis aliud quod ex tibi culpe contumelie
 nomen acceperat. si in presentia comigi uoluerit. in noua creatione
 fide uis scifictam & uis domino in omne opus bonum paratum. Statim
 q; subiungit. Ego arbitror posse quosdam homines a paru uis incipien
 tes. ad uentem nequitiam peruenire. si tamen noluerint ad meliora conuer
 ti. & per penitentiam emendare peccata. ut & contritione satisfactio fi
 ant. Et rursum. Ex inimicis contritionisq; uis uis; in uentem quosdam
 per multa tempora uis uis; suis adhibere medicinam. & fluctu prius
 delicta constringere. ut ad locum transeat optimo. Sepius diximus
 in infinitis perpeluisq; seculis in quibus anima subsistit & uiuit. sic non
 nullas eorum ad peiora conuere. ut uis uis malis locum teneant. Et
 sic quosdam per se uis. ut de ultimo malis gradu. ad perfectam uis uis
 consummatamq; uis uis. Quibus dictis. conatur ostendere. & homines
 id est animas fieri demones posse. & rursum demones in angelica dignita
 tem redigi. Atq; in eodem uolumine. Sed & hoc sequendum. quise
 humana anima nunc ab his nunc ab aliis uis uis; adducta mouetur.
 Et putat quorundam antequam uis uis in corpore menta precessisse.
 Uis illud iohannis exultantis in uis uis matris sue quando ad uoce salutatio
 nis meris indignam secum fabulacione ei elisebeth confitetur. Sta
 timq; subiungit. Et contritio paru uis uis pene latitanti malis uis.

placuit spiritibus. & induinos. atq; oriolos inspirantur. Inuentum ut
hunc demon phitonicas quosdam a tenera & uice possideat. quos deye-
litor esse apud prouidentiam di. cum nihil tale fecerint ut istius mo-
di insaniam sustinerent. non e eius qui nihil uult absq; do fieri. & om-
nue illius iustitia gubernetur. Rursumq; Demundo; nobis. au inquit pla-
cet. & ante hunc mundum alium fuisse mundum. & post istum alium futu-
rum. Vis discere quod post corruptionem huius mundi. alius sit futurus.
Audi etiam loquentem. erit celum nouum & terra noua que ego facio p-
moneo in conspectu meo. Vis nosse quod ante fabrica huius mundi
alium mundi in preterito fuerint. ausculta ecclesiam istam. Quid est quod fu-
it. ipsum quod erit. & quid est quod factum e. ipsum quod futurum est.
Et non e omne nouum sub sole quod loquitur & dicit. ecce hoc nouum est.
Iam enim fuit in seculis pristinis que fuerunt antinos. Quod testimo-
nium. non solum fuisse. sed futuros mundos esse testatur. non quasi
inul pariter omnes fiant. sed alius post alium. Statimq; subiungit.
Diuinitus habitaculum & uerum sequem apud superiores. estimo intellegi
inque ceteris rationabiles commorantes. antequam ad inferiora descen-
derent. & de uisibilibus ad inuisibilia commigrarent. uenit q; ad ter-
ram excessis corporibus indigerent antequam benedictionem fruerentur.
Unde conditor dr fecit eis congrua humilib; locis corpora. & mundu istu
uisibilem fabricatus e. ministrisq; obsecutionem & correptionem eorum qui
cecidissent misit in mundum. Et quibus alii ceteris optingerent loca. & mun-
di necessitateq; oboedirent. Alii in uentis sibi officia singulis quibus
q; temporibus que nouit artifex dr sedula mente tractaret. Et
ex his sublimiora mundi loca. sol & luna & stelle que ab apto ceterura
dicitur acceperunt. que ceterura uenit atq; subiecta est. eoque cras-
sis circūdata corporibus. & in conspectu spectat. Et tamen non sponte

subiecta euanitatem. sed propter uanitatem quae subiecta in spe. Et
 terram. Alii uero in singulis locis atque temporibus quae solus aether nouit
 mundi gubernaculis seruiant. quos angelos eius credimus. Et post
 paululum. Quae per ordinem. & tota mundi providentia. diuulsa uis
 res de sublimioribus corruunt. alii paulatim labuntur in terras. isti uo-
 luntate descendunt. alii precipitentur in uicem. Habe sponte suscipiant
 ministeria. ut rubricis manu porrigant. illi coguntur in grege. &
 tanto uel tanto temporis in suscepto iudicio perseuerent. Et tunc.
 de quo sequitur ut obuarios motus. uariis credentur mundi. & post hunc
 quem incolimus. alius multo dissimilis mundus fiet. Nullusque alius diuis-
 sis casibus. & profectibus uel infirmitatibus premis. uel uitioy supplicis.
 & in presenti & in futuris. atque in omnibus. & uel in & in prioris temporis
 post mentis dispensatione. Et ad unum rursus finem cuncta pertrahere.
 nisi solus conditor omnium deus qui seccas. Propter quos alios dimit-
 tit succedere frui uoluntate. & dem uoribus ad ultimum paulatim di-
 lecti. Alios incipiat uisitare. & gradatim quos in manu data ad pristinum
 statum reuocare. & in sublimibus conlocare. Cumque de
 sine disputare coepisset. haec intulit. Quia ut crebro iam diximus.
 principium rursus & sine generatur. Quaeque. Utque & tunc fu-
 tura sint corpora. an sine corporibus. aliquando uiuendum sit. cum uel uel
 in nihil fuerint. & in corporalium uita incorporealis esse credenda sit.
 qualem & di nouimus. Nec dubium est quoniam si omnia corpora ad mundum
 istum sensibilium pertineant quae appellantur ab apostolo uisibilia.
 futura sit uita incorporealis incorporealis. Et post paululum.
 Illud quoque quod ab eodem apostolo dicitur. Omnis creatura liberabitur
 a seruitute corruptionis. in libertatem gloriae filiorum dei. Sic intelle-
 gimus ut prima creatura rationalium & incorporealis esse dicimus.

que non seruiat corruptioni. eo quod sit uestra corporibus. & ubicūq;
corpora fuerint. statim corruptio subsequatur. Postea libere tractur
de seruitute corruptionis. quando recipere glorię filii dī. & dī fuerit
omnia in omnibus. Et in eodem loco. Ut autē in corpore & in fine omni
um sepe esse credimus. illa nos saluatoris oratio perducit in qua ait.
Ut quomodo ego & tu unum sumus. sic & isti in nobis unum sint. Et tū
scire debemus quid sit dī. & quid sit futurus in fine saluator. & quomo
do sit similitudo patris & filii se promissis sit. ut quomodo alii in se unū
sint. sic & isti in eis unum sint. Aut enim suscipiendum ē unū ubi tunc
dī uestri corpore. & quomodo nos cogitamus. sic illum quolibet in aethy
circum dicit. ut similitudo uite dī in fine sciri possit. equari. Ut si hoc in
dē se maxime apud eos qui saltem & minima parte dī sentire cupi
unt maiestatem. & ingenitę atq; omnium ex ceteris nature glorię
suspicari. eduo bus alterę alterę suscipere cogimus. Ut autē despicemus
similitudinē dī. si eisdem sumus corpora semp habituri. aut si beatus
do nobis eiusdem cum uite p̄dimitur. eadē que uiuit dī nobis con
ditione uiuendum est. Ex quib; omnib; ad probetur quid de se sit se
tione sentiat. & quod omnia corpora in terra confirmat. ut simus
absq; corporib; quomodo si prius sumus. antequam excessis uestri &
corporibus. Rursumq; de mundoy; uarię & tribus disputans. & uel bea
goli demonē ut ex demonib; angelos siue hominē contestans futurū
esse. Et contrario & hominib; demonē. & omnia & hominib; sententia
suam teli fine confirmat. Nēdubium ē quā post quedam in ualle te
poy; rursum materia subsistet. & corpora fiant. & mundi diuisio con
struatur. Propter uarię uoluntatē rationabilium exierunt. que
post per factam beatitudinē usq; ad finem omnium sepe peccata
ad inferiora delapsa uentis malitiam sepe ut in terra uestrentur.

Nā hoc ignorandum qd multo rationabiliter fecerit. usq; ad secundū &
 tertium & quartum mundum seruit principium. & mutatione in se
 locum tribuant. Aliæ uero tamē pax de pristino statu amissuræ
 sint. ut potius nihil p didisse uideantur. & nonnullæ gregendi rama
 in ultimum p̄cipi. tandem sint barata. Nouit dispersator omniū dī
 in condicione mundorū singulari rebū iuxta m̄bitam & oportunitatē
 & causas quib; mundi gubernaculæ sustinentur & inueniuntur. Ut om̄
 uicorū nequitia. & penitus se terre coequauerit. In alio mundo qui
 post ea fabricandus est. fit diabolus principium p̄lasmationis dī ut
 includatur ei ab angelis qui seor̄ dia misere uisitationē. Quib; dicitur quid
 aliud conatur ostendere. nisi huius mundi hominē p̄ccatorū in alio
 mundo posse diabolos & daemones fieri. Et rursus nunc demones.
 in alio mundo posse uel angelos uel hominē p̄dicari. Et post dispu
 tationē longissimā qua om̄nī naturam corporeā in spiritū uel a
 corpora & tenuia dicit esse mutanda. Cunctāq; substantiam in
 unū corpus mundissimum. & omni splendore purius consistendum.
 & uelē qualē nunc humana mens non potest cogitare. Ad hęc uenit
 in uelē. Et hęc dī omnia in om̄nibus. Ut uniuersa natura corporea se
 digatur in eam substantiam que omnibus melior est indiūna uel
 delicta qua nulla est melior. In quocūq; lib; qui operis huius ex
 tyemuse. hęc ab ecclesiis xp̄i damnanda. Inter se hęc & s̄d̄itan quo
 modo in isto mundo quo moruntur separatione cognis & uenime iux
 ta opes & differētiam diuersa apud in se hęc op̄nē loca. Sic quidē co
 lectibus hierusalem ut hęc dicam administratione moruntur. ad
 nr̄i mundi in se hęc descendunt. Ut qualitate m̄torū & diuersa in se
 hęc possideant loca. Et iterum. Et qui conp̄rauiunt de isto mundo
 ad in se hęc p̄ ḡrēt animas hęc animabus que de sup̄iori celo ad nr̄a

habituacula ubi brevis quodammodo motu sunt. Prudenter inuestiga-
tione rimandum est. an hoc ipsum possumus & sic in aeternitate dieque
singulorum. ut quomodo que in ista terra nostra nascuntur anime. Uel
de in inferis sunt meliora cupientes ad superiora ubi sunt & huma-
num corpus adsumunt. uel de melioribus locis ad nos usque descendunt.
Sic & ex loca que supra sunt in firmamento. alie anime possideant
que in istis sedibus ad meliora persequantur. alie que de celestibus ad firma-
mentum usque delectate sunt. Hec tantum facere peccati. ut ad loca in-
feriora que incolimus traherentur. Quibus dicitur. nititur ad persequen-
das. & firmamentum dicitur celum ad comparandum superioris
celi esse inferis. & hanc terram quam incolimus. conlatione firma-
menti inferis appellari. Et rursum ad comparationem inferis
qui sub nobis sunt. nos celum dicitur. ut quod alius inferis est. alius ce-
lum sit. Nee hoc disputatione contemptus. dicit in fine omnium
scripturarum. quando ad celestem hierusalem. Iherusalem sumus aduersus ce-
lestium Iherusalem contra populum dei bella consurgere. Ut non
sit eorum otiosa in istis. sed exerceantur ad proelia. & habebunt marty-
rum Iherusalem quem consequi non possunt. nisi Iherusalem primum aduersus
resisterint. Quos ratione & ordine & solertia sepugnandi in libris quo-
que numeris legitur esse superatos. Cumque dixisset iuxta iohannem
apocalypsin in die angelum semper primum. id est futurum in celestibus
tum precedere hoc nunc & angelum quentum Christi predicatio legitur
ueteris sacramenta. Adhuc tamen in tulit quod ad cogitasse sacri
legum perditione demonum. Christum dicitur in aere. & in superioribus locis esse
persequens. Et licet ille non dixerit. tamen quod consequens sic intel-
ligitur sicut per hominibus homo factus est ut hominibus liberet. &
sic & saluto demonum dominum futurum quod sint hi. ad quos uenturus est

liberandus. Quod no[n] s[er]uati[on]e de n[ost]ro s[er]uati[on]e p[er]u[er]itur ad s[er]uati[on]e. ipsi uerba
ponend[um] sunt. Sicut d[omi]n[u]m p[er] umbram & euangeliu[m] uimbram legis implere.
sicq[ue] omnis lex & complum & umbra e[st] ceremoniaru[m] celestium. Diligen
tius sequi uisendum e[st]. ut q[ui] p[er] te in collegiis. legem quoq[ue] celestem & ce
rimonias superuenit ut plenitudinem non habeat sed indigeat euangelii
u[er]itatem. quod in iohanne apocalypsin euangelium legimus semper h[ab]ere.
Ad conparationem uide licet huius n[ost]ri euangelii quod t[em]porale est.
& in transitu h[uius] mundo a seculo predicatum. quod quidam & iam frater
ad passionem d[omi]ni saluatoris uolens inquirere. Quam qua[m] uideat
& t[em]porarium sit in celo eius quod est passio[n]em. t[em]poraria sp[irit]u[m] u[er]ba ne
quique in celestib[us] sunt. Et non dubitemus crucem d[omi]ni confiteri. prop
ter distinctionem eor[um] que sine passione distaxerit. Cur t[em]poraria
& iam in supernis locis in consummatione scilicet aliquid simile suspicari.
ut omnium locor[um] g[er]it[ur] illius passione saluatur. Rursumq[ue] blas
phemans filium. uidetur in eo quod nouit de filio sic locutus est. Si p[ater]
patrem agnosceret. patrem posse eum comprehendere. Ut si dicemus
artificis animu[m] ar[tis] se[m]per mensuram. N[on] e[st] dubium quin si p[ater] in filio.
& comprehendat de ab eo in quo est. Si u[er]o comprehendat meo dici
mus. ut non solum sensum quis & se[m]per h[ab]ere[m] comprehendat. sed u[er]itate
& pot[en]tia e[st] u[er]itate t[em]poraria. qui cognouit. Non possum[us] dicere quod
comprehendat filius patrem. p[ater] u[er]o omnia comprehendit. Inter
omnia autem & filius est. ergo & filium comprehendit. Ut se[m]per
causis quibus p[ater] comprehendit filium. & filius patrem non queat
comprehendere. H[ab]et u[er]ba subnectit. Curiosus lector inquirat. ut
ita a se[m]per & ipso cognoscatur p[ater]. quomodo cognoscatur a filio. Scitis
q[ui] illud quod scriptu[m] e[st]. P[ater] qui misit maior est. in omnib[us] u[er]is et
se cont[ra]dit. ut dicitur & in cognitione filii patrem esse maiorem.

Dum per factus et purus a semetipso cognoscitur quam a filio.
 MEIMYXCXVCCI. quoq; & abolutione corporis. habet rursus sententia
 convincitur. Siquis autem poterit ostendere in corpore rationabilem
 naturam. cum se spoliaverit se corpore unum per semetipsum. & in perior
 conditione. conditione esse quando corporibus. uestitur in meliori.
 Quocirca illud ponit. nulli dubium est corpora in principate subsistere.
 Sed post intervalla ob uicis motos rationabilium expectantur nunc fieri.
 ut qui his indigent uestantur. Et rursus cum illa depravatione lapsus
 sum se ad meliora converterent dissolui in nihil. & hoc semper successione
 accipi. Et ne per se putarem impudenter esse eos qui promiserat
 in eiusdem uoluminis fine coniungit. Omnes rationabiles expectantur
 id est patrem & filium & spiritum sanctum angelos potestates dominationes
 ceterasque uirtutes ipsum quoque hominem secundum anime dignitatem. uni
 esse substantie. Intellectualem inquit rationabilem quoniam re sentit.
 Or & unigenitus que filius eius & spiritus sanctus sentiant. angelis & potestatibus ce
 terisque uirtutibus. sentit interior homo qui ad imaginem & similitudinem
 dei conditus est. & quo concluditur deum. Et hoc quidem modo unum esse
 substantie. unum addit uerbum quodummodo. ut non tunc sacrilegi
 crimine effugeret. Et qui in alio loco filium & spiritum sanctum non uult de patre
 esse substantie. ne diuinitatem impudenter scisse uideatur natura omni po
 tenti dei. angelis hominibusque largitur. Cum habere se ita habere in sanu
 e. pauca de filio & spiritu sancto committat. que apud blasphemiam profere
 bant. Cetera ita ut scripta sunt protulisse in medium. & impiam uocem
 laudasse. Cum utique & illic & ista de impietate fonte petierunt. ad
 uersum omnia scribere nec haud est tam parum. Et omnes qui aduersus
 arrium & in omnium manichaeorumque & diuersas scripserunt hereses
 hisque impietatibus respondisse credendi sunt. Qui igitur hos uoluerit

./

./

./

7.

legere libys. & calcuatis pedibus ad terram se promissionis pergere
 necubi a serpentibus mordeatur. & circumato uulnere scorpiastrabe
 tur. legat prius hunc libys. & licet equam ingrediatur uiam. quae
 sibi cecidit desunt nouerit. FINIT.

INCIPIT EPISTOLA HIERONIMI PRBI AD RUFINUM
 PRBM ROMAE

Multum in utraq; parte cybeis scema mstritur. & tuem de bonis ma
 lici quae demerit bona. fidelis cybecon celebrauit. Unde & lego gau
 deo quidem sup testimonio ergame sci tatis tue. & amose sci prbi
 eusebii. Nec dubito quin me publice pyedicetis. sed tacitum irae
 prudentis iudicium per timesco. Itaq; ob scy d' ut magis memineris
 tui mei. & dignum ura laude faciat. Quod primus ad officiu pro
 uocasti. & mihi secunde in scribendo praeter dictis sunt. Non uisit
 de in curia in amicos. sed de ignorantia. Si enim scissem pye occupas
 sem sermonem tuum. Inter praedictio iudicii salomonis sap iurgio
 ducey muliere meyl cam. quentū ad simplicē hystoriae p tina p
 spicua est. Quod puer annox duodecim contra ad lectis sue mensura
 de iurmo humane nature iudicay & affectu. Unde & ammiratus ē.
 & p timuit illam omnis isrl. Quod scilicet eum manifesta non fuge
 rint. qui tam prudentes abscondita deprehendit. Quanta ad ty
 picos p tina intellectus dicite apostolo. haec omnia in figura contem
 gebant illis. scripta sunt autem nobis in quos fines saeculoy decurrer.
 Quidem gylcoy au uimant sup synagoga & lecta sentendum. & ad
 illud tempus cum tase fenda. quando post cruce & iesu rcthone
 te misit quae ingentium populo ustris salomon id est pacificus reg
 noye coepert. Quod uq; adultere & meyl rices synagoga & lecta